

2.2.9

2.2.9.5.

Władysława

* 4.09.1878 Dzierdziówka
+ 06.1947 Strzelce Opol.

m. Marek **Tutak**

* 1873 Turbia +1942 Kraków
śl. 29.07.1899 Zaleszany

Władysława i Marek Tutakowie

Informacje zawarte na tej stronie pochodzą od Antoniego Dymnickiego, Mileny Waśkiewiczowej i Damiana Rożynka. (por. Źródła).

Franciszek Rozynek

Stefan Tutak

*23.06.1900 Przemyśl
+11.06.1989 Wrocław

ż. Maria z d. **Skulska**
* 14.08.1908 Lwów
+ 28.01.1988 Wrocław

Maria Tutakówna

*20.09.1902 Przemyśl
+28.06.1987 Kraków

m. Edward **Reguła**
mjr W.P.
*1895 Kozy k. B.-B.
+ 1940 w Charkowie

mjr
Edward
Reguła

R. **Emilia Michalina Tutakówna**

*20.09.1905 Przemyśl
+ 8.07.1988 Opole

m. Franciszek **Rozynek**
* 1.04.1901 Toruń
+ 3.08.1978 Opole

Emilia Rozynekowa
(ok. 1939 r.)

Wojciech Tutak

* 4.09.1941 Jarosław
+14.05.2008 Wrocław

Anna Regulanka

*13.09.1926 Przemyśl
+16.10.2004 Kraków

m. Stanisław **Ćwizewicz**
* 14.03.1920 Tom. Lub.
+ 14.06.1972 Kraków

Krzysztof Ćwizewicz

* 5.06.1951 Kraków

ż. Barbara z d. **Waszkiewicz**
* 19.12.1956 Kraków

Michał Ćwizewicz

*19.03.1984 Londyn

Filip Ćwizewicz

*20.11.1995 Londyn

Filip Ćwizewicz
Fot. Andrzej S.Chciuk; I ZRCh 2007.

Roż

Edward Reguła . Urodził się w Kozach koło Bielska jako syn Jana i Leokadii z domu Kratochwil, w 1895 r. Od pierwszego roku życia mieszkał w Nowym Sączu przy ul. Matejki. Był absolwentem nowosądeckiego I Gimnazjum (1914 r.). W sierpniu tegoż roku wstąpił ochotniczo do 1. pułku artylerii legionów i w szeregach 1. baterii przeszedł całą kampanię bukowińską, bessarabską i wołyńską. Po tzw. kryzysie przysięgowym w 1917 roku został karnie wcielony do armii austro - węgierskiej. Od 1919 aż do października 1920 roku walczył przeciwko wojskom bolszewickim w szeregach 2. D.P. legionów jako podporucznik. W 1922 roku awansował na porucznika i pełnił służbę w Szefostwie Artylerii Dowództwa Okręgu Korpusu nr X w Przemyślu. W 1924 roku awansował na kapitana. Od 1925 do października 1928 roku był dowódcą baterii 10. pułku artylerii ciężkiej w Pikulicach koło Przemyśla, po czym powrócił na poprzednie stanowisko służbowe. W latach 1929 - 1931 pełnił służbę w 1. pułku artylerii górskiej w Stryju, a następnie był dowódcą dywizjonu artylerii w Szkole Strzelania Artylerii w Toruniu. Od 1933 roku, awansowany na stopień majora, aż do wybuchu II wojny światowej był dowódcą dywizjonu w 6. pułku artylerii ciężkiej we Lwowie. W dniach od 8 do 12 września 1939 roku walczył wraz z pułkiem przeciwko Niemcom między Przemyślem a Lwowem, a od 13 do 22 września w obronie Lwowa. Nie chcąc pójść do niewoli sowieckiej, ukrył się, aby 29 listopada wyruszyć w kierunku granicy rumuńskiej. Wkrótce jednak został aresztowany przez NKWD w miejscowości Dolina i osadzony w obozie jenieckim.

Wiosną 1940 roku zamordowany został w Charkowie . Wraz z innymi straconymi bez sądu jeńcami pochowano go w zbiorowych mogiłach na terenie podmiejskiego lasu (Piatichatki). Odznaczony był m.in. Krzyżem Walecznych, Krzyżem Niepodległości, Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918 - 1921 i Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Pozostawił żonę Marię z Tutaków i córkę Annę.

Źródło: Jerzy Giza – Katyński Supplement. Publikacja internet.

Anna Ćwizewicz – Reguła c. Edwarda Reguły i Marii z d. Tutak.

Podczas II Wojny Światowej była żołnierzem Armii Krajowej. Przysięgę złożyła z początkiem stycznia 1943 r. Była żołnierzem dyspozycyjnego dywersyjno-wywiadowczego oddziału „DW” przemyskiej Komendy Obwodu Armii Krajowej. Posługiwała się pseudonimami „Lala” lub „Dzidzia” Do jej zadań należało odbieranie alarmowych meldunków wywiadowczych z placówek miejskich w Przemyślu. Pełniła także rolę łączniczki w kontaktach z sekcją rusznikarską oraz przy kolportażu tajnej prasy lokalnej („Placówka”). Po rozbiciu Komendy Obwodu przez Gestapo w czerwcu 1943 r. przekazywała potrzebne doraźnie informacje wywiadowcze z Przemyśla, na uzgodnione kontakty w Krośnie i Rzeszowie. W marcu 1944 r. udzieliła schronienia i pomocy d-cy Oddziału Dyspozycyjnego Komendy Obwodu AK w Przemyślu St. Dąbrowie - Kostce ukrywając go, kiedy uszedł przed aresztowaniem przez Gestapo.

Źródło : -Świadectwo wystawione 21.03.1983 r. przez Stanisława Dąbrowę –Kostkę – b. dow.

O. Dysp. KO AK Przemyśl i potwierdzone przez ZboW iD w Krakowie 28.03.1983, nr zaśw. 298262.

Krzysztof Ćwizewicz, ur. 5.06.1951 w Krakowie muzykolog, kompozytor, instrumentalista, syn Stanisława i Anny z Regułów.

Zainteresowania muzyczne Krzysztofa miały swój początek w Bukowinie Tatrzańskiej.

"To właśnie w tej pięknej, najwyżej położonej podhalańskiej wiosce, pierwszy raz usłyszałem góralską muzykę, która mnie oczarowała" takie wyznanie zawarł w opisie drugiej płyty kompaktowej muzyki Podhala, wydanej przez angielsko-amerykańską firmę Nimbus Records.

Jako 4-letni chłopiec przysłuchiwał się bukowińskim gęśłom w Domu Ludowym im. Franciszka Ćwizewicza, stanowiącym centrum życia Bukowiny Tatrzańskiej. Dom Ludowy

zbudowany został z inicjatywy brata jego dziadka, który w 1923 roku przeniósł się tam z Krakowa i objął kierownictwo tamtejszej szkoły, założył włościański zespół teatralny i chór. Właśnie tam, po wielu latach, Krzysztof podziwiał krzesanego i ozwodne. I marzył żeby to opisać, nagrać, utrwalić...

Gry na fortepianie zaczęła go uczyć babka. Potem było krakowskie Liceum Muzyczne i studia na Akademii na wydziale kompozycji i teorii muzyki. Niechęć do awangardy, odsunęła go od krakowskiej szkoły, zdominowanej przez Krzysztofa Pendereckiego. Pasjonował go Brahms, Bartok i Prokofiew, i w tym duchu napisał m.in. swoją sonatę fortepianową, gdy pod opiekę wziął go znakomity Bolesław Woytowicz, na zachodzie znany głównie jako nauczyciel Mikołaja Góreckiego. Pisał też pieśni i piosenki. Po studiach grywał w muzycznych spektaklach, m.in. "Szalonej Lokomotywie" wg Witkacego, w której występowali Maryla Rodowicz i Marek Grechuta. Wtedy też ożenił się z młodziutką arabistką Barbarą Waszkiewicz.

Wakacje w Londynie, na początku lat 80-tych, z których nie wrócił, rozpoczęły nowy etap w jego życiu. Tu skomponował Brass Quintet na Festiwal w Stoud. Zaraz potem urodził się syn Michał. Podyplomowe studia z etnomuzykologii zasugerował znany angielski kompozytor prof. Stanley Glasser. Twierdził, że studiowanie "muzyki świata" to znakomita inspiracja.

Pracę dyplomową (Master of Musicology, University of London) pisał w Egipcie o muzyce arabskiej. Inspiracją były pustynie, palmy, Beduini, muzyka transu, taniec Ahwasz, nocne imprezy muzyczne w zaułkach Kaab, Marrakeszu, Fezu i Tangieru.

Gdy otrzymał propozycję pisania pracy doktorskiej pojawił się dylemat: górale czy Beberowie? Wybrał muzykę Podhala.. Kilka lat pogoni za muzykantami wokół Zakopanego, analizowanie muzyki, zmagania z angielszczyzną i doktorat był prawie gotowy, a choć jeszcze wtedy nie skończony, już spowodował pewne zainteresowanie górską muzyką w Anglii. Najpierw BBC Radio 3 nadało program poświęcony tej muzyce, potem odczyty uniwersyteckie i koncert "Polish Plus" w Purcell Room - z "Giewontami", "Orlętami", Włodkiem Lisieckim i najprawdziwszym prymistą Janem Karpiem-Bułęcką z "Zakopianów" - wreszcie wspomniane nagranie z Nimbus przyczyniły się do jej popularyzacji. Nagrania te robione były specjalną techniką - bez udziału studia nagrań. Muzycy grali w swobodnej atmosferze, podobnej do zabawy imieninowej, z wódką i tańcami. Zbiegło się to z karierą, jaką muzyka góralska zaczęła robić w Polsce.

Źródła: - Dziennik Polski nr 117 Londyn 16.05.1997

Fot.: - Andrzej S. Chciuk – Pierwszy Zjazd Rodu Chciuków – Majdan Zb. 2007.

Michał Ćwizewicz, urodził się 19.03.1984 w Londynie, syn Krzysztofa i Barbary z Waszkiewiczów.

W czwartym roku życia rozpoczął naukę gry na skrzypcach u Lisette Meguerditchian w konserwatorium w Aleksandrii, w Egipcie. Po powrocie do Londynu, uczył się u Krzysztofa Śmietany w Alelyn's School, a od 2005 studiował u Itzhaka Rashkovsky'ego w Royal College of Music. Równocześnie studiował w Imperial College, gdzie w roku 2007 uzyskał stopień magistra inżyniera mechaniki lotniczej, przedstawiając pracę dyplomową na temat aerodynamiki lotu owadów.

Debiutował na estradzie podczas pierwszego Festiwalu Folkloru Polskiego w Leamington Spa w 1994 roku. Michał, to najmłodszy urodzony w Anglii skrzypek, który gra muzykę góralską. Przez dwa lata z rzędu, podczas studiów politechnicznych, zwyciężał w konkursach koncertowych Imperial College. Podczas pierwszego roku studiów, w roku 2004, dostał się do finału konkursu młodych muzyków w telewizji BBC 4, w kategorii instrumentów smyczkowych. W 2008 roku zdobył nagrodę główną oraz nagrodę publiczności na konkursie młodych solistów w Eastbourne. Jako solista występował też m.in. w St. John's Smith Square, St-Martin-in-the-fields, La Madeleine w Paryżu, a ostatnio w koncercie Sibeliusa w londyńskim Cadogan Hall.

W repertuarze ma m.in. Brahmsa *Koncert podwójny*, Prokofiewa *Koncert skrzypcowy No 1.*, Sibeliusa *Koncert skrzypcowy*, *Mozarta Koncert No 2*, *utwory Francka, Kabalewskiego, i in.* Często występuje za granicą, zwłaszcza we Francji w recitalach na festiwalu *Annee Musicale en Vaux d'Yonne*, w Polsce w Zakopanem, a także w Książu na międzynarodowym festiwalu muzyki kameralnej im. księżnej Daisy (wraz z pianistą Paulem Guldą) i w licznych koncertach w Hiszpanii i Francji. Chętnie gra też karpacką i bałkańską muzykę ludową, a od 1993 r. regularnie występuje jako drugi skrzypek w polskiej kapeli góralskiej "Giewont". W 1997 r. zdobył pierwszą nagrodę na konkursie skrzypków ludowych w Bukowinie Tatrzańskiej. Grał także z muzykami innych kultur, m.in. z gamelanem, indonezyjską orkiestrą, z którą wystąpił w londyńskim Royal Festival Hall. Koncertował też w Paryżu i w Angers.

W dalszych studiach wspiera Michała stypendium Joan Weller, fundacja Philharmonia's Martin Musical Trust oraz fundacja hrabiny Munster. Fundacji Bartholomew Wilkins Charitable Trust zawdzięcza możliwość gry na skrzypcach Mathiasa Albanusa z 1705 roku. Jest obecnie stypendystą Alleyn's School w Dulwich.

W dniu 2 listopada 2008 r., w Dzień Zaduszny, Marszałek Sejmu RP Bronisław Komorowski wraz z rodzinami pomordowanych oficerów uczestniczył w uroczystościach z okazji 68 rocznicy zbrodni popełnionej na oficerach Wojska Polskiego II Rzeczypospolitej w Charkowie, wiosną 1940 r.

Podczas uroczystości, prawnuk jednego z zamordowanych, mjr Edwarda Reguły, Michał Ćwizewicz, wykonał utwór żałobny dedykowany pradziadkowi.

Źródła: - str. int. <cwiz, bulldoghome.com>.
- komunikat biura prasowego Sejmu RP(137/2008).